

h. Vukobrat
P. V.

193.

HORÁK

Slavnost „Bojovníků prohlášen“
v Praze na Smitance.

B. h.

A.
Praž, 7. j. 6. 6. t. p. jsem byl vyvolán p. škpt. Prů-
slavem abych popsal svou činnost při boji v prohláse při činně abych
hlavně udal co mně do prohláse přivedlo, jak jsem získal bra-
nu a kde jsem bojoval. Jsem v dislokaci třetího rojce podáváním
tento popis.

První den 5. května, hned po prvním volání o pro-
moci spíchal jsem se svého bytosti k budově prohláse. Němci jsem
tak proto, že to byl první útvar a jsem prokázal kde se nacházejí
a jaké proto, že vše soufale volání byly utvářeny v prohláse č-
ské jistoty. Cílem jsem Albertem, kde byla pro mně již stříbrná
obrojil jsem se několika kamery, ale již na rohu Půvnické ul.
znáštil jsem se útokem na náhl. automobil obsazený asi šesti
vesmáry a v nastalé přase jsem ukoristil pušku, několik
muničních náložů a tři přemi granáty. Bál jsem se, že se v ty-
to chvíli brání muset s několika puškami a proto jsem okam-
žitě utíkal směrem k prohláse, odkud stále slyšelo volání o
pomoc. Již v Italské ul. jsem však musel zastáhnout, kde se
mně díky ukoristěním práce podávalo rozhodnutí dva nímeké
útoky strážníci a pušky a to jedním v druhé domě č. 10.
a druhým tímto před rohem do druhé domy. Po chvíli jsem
novaně jsem prátím prátím poranil, - byl stobit sebestmuvě-
mi se civilisty. Již novaně stobitl jsem na rohu Půvnické a
Ballinovi ul. kde mně jakýsi muž v ústě, ale s čepicí (bed-
skou) s odznaky rojce přivedl a jinkoval abych vydal

muška i s nálozi a když jsem odmítl tak němit, prohlásil, že
mám k budově prohlášen výmsti, protoi svůj mám zorganizovati
jakousi pracovní akci. T tu chvíli, však se právě ozvalo, móm
volání o pomoc, což má přimělo k tomu, že měloji poskoci
p. proměška, rozvětil jsem se s několika jinými mámi ke
vchodu do prohlášen, jehož vata byla nvrácena nákl. autem
stojícím ještě před vchodem. Lotě jsem však přibíhl ubíci,
přičaly přáli kulořit na Smitance, - byly to ubí přímoby slova.
He vchodu jsem dobíhli jen dva, já a jeden polie. strážník.
Lotě jsem se však objevil u vchodu, vral se za rozbitými vraty
vyluch a cosi horkěto mái švítlo přes ubí vody. Čítal jsem,
jak mái kúr stíká do bot, ale kósti se stály byt ubí. Na pa-
du mímimíto pol. strážníka, jsem sta ubíhli tími ke sdi
budovy. Tým jsem si všimnul, že poblíci palm Rímokí ml.
bílí dva panímí nebo vnta' ktrí tím předtím vlyhli a
jeden polie. strážník se snažil líti pro bráti protit domní,
vnad byl pomní panímí. T tu chvíli přibíhl k mái s vedlji-
síto domní mái s helmí a vojenskím pláští proti dčiti os-
trojím automatem, ubíhl vedle nás a kuloval píví svůj jáme
mokořili do vedljišítto domní, odkud svůj se bu dostati do
prohlášen pro stráž, sám svůj k mái bíti jen proto aby se
nás ptknoil odtáhnout jáme-li panímí. Jéto přičhod však
móm nvrákorat kulomety na Smitance a jak se zdálo, že
i s protijášíto domní je na nás střílím. Stíhly dopradaly km-
stí na dváctu kolím nás,^a thakly do vdi a do sčlovíto mái
ji, v stánek tak bíti, že byla naprosto nemožní pokročiti se
s mái do vedljišítto domní, - naryak, spísi pnd ubí
páchny má vnad mái stáhnout, přimětil nás k táme,

je jsem se paději vtiskli na kraj prýjeden se posbitu ovata, se
kterými se jsem oval vybrali pro kterou se jedna quile vrat silni ma-
klonila. Vhodil jsem do prýjeden dva gramaty najednou a nás moj ka-
marád jival strčil s antemator. Všichni tři jsme se vlamali dovnitř.
Od této chvíle je mím or moji kamarádi dělali. Sam jsem byl si-
tenci hodni jukrapur. Doud se potom bylo toho schodisti plni
německí strážnických kamoi nahorn; - dva s nich byli vstra tři kroky
odmno. Jeden s nich se jisti v prohledni chvíli smánil srednost moc
i s prástojim klackur od prancejore jisti; denij jival coji jvat
jivi čim se německí přičali kroměti obli se schodni. Na mrom někte-
tako strčil, mím vřak kdo s nich kamarádi to slastni byl. Se-
skocil jsem v nichlik schodni mác kde bylo jivěti abych mbyl tak
na páni a strčil jsem povni. V pájiti se vřak ovata někde
tisoni mad mrom klavon ^{jak} silni páni, je jsem byl vybrachom skozem
ad na nýblisi odpricavole schodisti. V jakimsi protostomí jsem
čtil je mmi kolosi slaps pro oblicji; doobus mím udítal-li
mni to ^{některj s mím} smyslni nebo smad jen mridomky kedyš se jres
mni hrali do soutrím. Samom ani nýloviti mrimost,
je mmi se schodni srazil vybrach gramatn vaimitro ma-
simi bojomiky. Takyl jsem troch vidomí kedyš mmi
dva civilisti nýmáči nahorn. Museli toho vřak mchab
protori jsem smacil kv. Pak se vřak ukázalo je mím
kur jen v vřech od sedmi nýslapraných mlá? Byl
jsem vsitun na chodbi budory a ml jsem byl jivrom
do mromice, protori jsem nýpřil tichj otis mrom. V antr
kteri mmi mlá depavit do mromice jibi samí jivrom od eliki
prodriki. Na rohu Thonkory ul. jsem vřak byli pastarom nýjakim
nýsim dinstojimkem, ktuj malíbal aby anto i s vřojimem jiva-

okron jela okamnití k Parabrachi' rozorri, kde se uvádí bo-
jenci. Já jsem byl původně do osvěty anta a své malování do-
praven místo do nemocnice domů do Anabí, neboť své prarů-
i kedyž ráři, nejspíševala ani tak zákeřně lékaři jako spíše rá-
liviti osvěti a v tom směru mně byla nejlepší domo, postava ma-
nělka je dijetlamovanou sestrou. Zaand jsem v ambulancím bi-
cím dr. Hrbog. Týmim doand silni následky mozkovité otravn
(spatni objem, sánati a prod.) ale byl jsem registrován lékařem se re-
lki procento těžito přemakni žiti časem svinai a prohlášení že
dva se udrželam uplatňovatí pádní rářky v dněhodken své
ho prarimí a je toto vše upřisniji jen na júnka p. šept.

~~Pravdě~~ Pravděra se mělím postavení členství v "Bajarměch
postelam"

V Praze dne 7. 6. 1945

Florák Bohumil
Praha XIV
Přímyslová ul. č. 6.

Bjornstun je, je v seznamu
Kozek

navrhuje se + to kolovo ke vyřazení

Budiž jasně a
mnoho objasniti J.